SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 14 päivänä maaliskuuta 1997 **N:o 194—197**

SISÄLLYS

N:o		Sivu
194	Laki rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain muuttamisesta	555
195	Asetus Latvian kanssa yhteistyöstä rikosten torjunnassa tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta	557
196	Asetus opetuksen, tutkimuksen ja kulttuurin tietoyhteiskuntaneuvottelukunnasta	558
197	Asetus yksityisistä teistä annetun asetuksen muuttamisesta	560

N:o 194

Laki

rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä maaliskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista 21 päivänä joulukuuta 1973 annetun lain (935/73) 5 §:n 1 momentin 2 kohta sekä 5 a ja 27 a §,

sellaisina kuin ne ovat, 5 §:n 1 momentin 2 kohta 20 päivänä tammikuuta 1984 annetussa laissa (63/84), 5 a § 29 päivänä marraskuuta 1985 annetussa laissa (916/85) ja 27 a § 14 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1110/90), seuraavasti:

5 §

Henkilövahingon kärsineelle suoritetaan korvaus:

— — — — — — — — — — — — — —

2) tulojen ja elatuksen vähentymisestä, jolloin korvaus on enintään 660 markkaa päivältä vähennettynä vahingon kärsineelle samalta ajalta mahdollisesti tulevalla tulolla tai elatuksella; sekä

— — — — — — — — — — — — — —

5 a §

Työnantajalle korvataan palkka tai sitä vastaava korvaus, jonka työnantaja on maksanut rikoksella aiheutetun henkilövahingon kärsineelle työkyvyttömyyden ajalta. Korvaus on kuitenkin enintään 660 markkaa päivältä. Korvausta ei suoriteta, jos henkilövahinko on aiheutettu asianomistajarikoksella ja asianomistaja ei ole ilmoittanut rikoksesta poliisille, vaatinut syytettä nostettavaksi tai esittänyt asiassa rangaistusvaatimusta.

27 a §

Edellä 5 §:n 1 momentissa sekä 5 a, 7 ja 10 §:ssä mainitut markkamäärät tarkistetaan asetuksella kolmivuotiskausittain rahanarvon muutosta vastaavasti.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä maaliskuuta 1997.

Lain 5 §:n 1 momentin 2 kohdan ja 5 a §:n säännöksiä on sovellettava myös sil-

HE 181/1996
LaVM 22/1996
EV 2/1997

loin, kun rikos on tehty ennen tämän lain voimaantuloa, jos valtiokonttori ei ole ennen tämän lain voimaantuloa antanut asiasta lopullista ratkaisuaan.

Lain 5 §:n 1 momentissa ja 5 a §:ssä mainitut markkamäärät tarkistetaan 27 a §:n nojalla annettavalla asetuksella ensimmäisen kerran 1 päivästä tammikuuta 1998.

Helsingissä 11 päivänä maaliskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 195

Asetus

Latvian kanssa yhteistyöstä rikosten torjunnassa tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä maaliskuuta 1997

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §

Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1996 Suomen tasavallan hallituksen ja Latvian tasavallan hallituksen välillä yhteistyöstä rikosten torjunnassa tehty sopimus, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 31 päivänä tammikuuta 1997 ja jonka hyväksymistä koskevat nootit on vaihdettu 3 päivänä helmikuuta 1997, on voimassa 5 päivästä maaliskuuta 1997 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Sopimuksen 3 artiklassa tarkoitettu keskusviranomainen on Suomessa keskusrikospoliisi.

3 §

Suomen viranomaiset antavat Latvian viranomaisten pyynnöstä oikeusapua rikosasioissa siten kuin sopimuksessa on määrätty ja kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annetussa laissa (4/94) sekä kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annetussa asetuksessa (13/94) säädetään.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä maaliskuuta 1997.

Helsingissä 11 päivänä maaliskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 8/1997)

N:o 196

Asetus

opetuksen, tutkimuksen ja kulttuurin tietoyhteiskuntaneuvottelukunnasta

Annettu Helsingissä 11 päivänä maaliskuuta 1997

Opetusministerin esittelystä säädetään:

1 §

Opetusministeriön hallinnonalan tietoyhteiskunnan kehittämistoiminnan seuraamista ja koordinointia varten on opetusministeriön yhteydessä opetuksen, tutkimuksen ja kulttuurin tietoyhteiskuntaneuvottelukunta.

2 §

Neuvottelukunnan tehtävänä on:

1) toimia ministeriön neuvoa-antavana asiantuntijaelimenä ministeriön hallinnonalaan kuuluvissa tietoyhteiskunnan kehittämistoimintaan liittyvissä kysymyksissä;

2) laatia ja pitää ajan tasalla tässä tarkoituksessa toiminta- ja kehittämissuunnitelmia ja tehdä ministeriölle esityksiä ministeriön hallinnonalan toimenpiteiksi sekä seurata niiden toteutumista;

3) koordinoida toimialallaan tietoyhteiskunnan kehittämistoimintaa ja siihen liittyviä hankkeita sekä antaa niitä koskevia lausuntoja;

4) seurata toimialansa kotimaista ja kansainvälistä kehitystä; ja

5) suorittaa muut ministeriön antamat tehtävät.

3 §

Neuvottelukunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä, jotka valtioneuvosto määrää kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Neuvottelukuntaa asetettaessa tulee huolehtia siitä, että siinä tulevat edustetuiksi tietotekniikan hyväksikäyttöä opetuksessa, tutkimuksessa ja kulttuuritoiminnassa edustava asiantuntemus, keskeiset opetuksen, tutkimuksen ja kulttuurialan tiedonvälitysinstituutiot sekä tieto- ja tiedonsiirtotekniikan asiantuntemus ja että kielelliset ja alueelliset näkökohdat tulevat huomioonotetuiksi.

4 §

Neuvottelukunta voi asettaa pysyviä tai määräaikaisia jaostoja. Jaostoihin voidaan kutsua yhteensä enintään 16 pysyvää asiantuntijaa kerrallaan.

5 §

Neuvottelukunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta.

6 §

Neuvottelukunnan pääsihteerinä ja sihteereinä toimivat ministeriön tehtävään määräämät virkamiehet.

7 §

Neuvottelukuntaan sovelletaan muutoin, mitä valtion komiteoista määrätään.

8 §

Ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

9 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1997.

Tällä asetuksella kumotaan tietohuollon neuvottelukunnasta 19 päivänä huhtikuuta 1991 annettu asetus (711/1991).

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 11 päivänä maaliskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 197

Asetus

yksityisistä teistä annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä maaliskuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä

kumotaan yksityisistä teistä 28 päivänä joulukuuta 1962 annetun asetuksen (690/1962) 14, 15, 18 a, 22 a, 22 b, 27, 28, 31, 32, 34 ja 40 §,

sellaisina kuin ne ovat, 14 § muutettuna 11 päivänä joulukuuta 1981 ja 15 päivänä marraskuuta 1991 annetuilla asetuksilla (870/1981 ja 1348/1991) sekä 15, 18 a, 22 a, 22 b, 27, 28, 31, 32, 34 ja 40 § viimeksi mainitussa asetuksessa, sekä

muutetaan 13, 16—18, 19—21, 23, 24 ja 25 §, 26 § ja sen edellä oleva väliotsikko sekä 42 ja 42 b §,

sellaisina kuin niistä ovat 13 § 23 päivänä joulukuuta 1977 annetussa asetuksessa (998/1977) sekä 16—18, 19—21, 23, 24, 25, 26, 42 ja 42 b § mainitussa 15 päivänä marraskuuta 1991 annetussa asetuksessa, seuraavasti:

13 §

Yksityisellä tiellä on paikkakunnan liikenteessä huomattava merkitys, jos:

1) tietä käytetään yleisesti läpikulkuliikenteeseen; tai

2) tien varrella on palvelulaitoksia tai muita merkittävästi liikennettä aiheuttavia toimintoja.

Pysyvän asutuksen pääsytienä pidetään sen pääasiallista kulkuyhteyttä paikalliseen hallinto- tai palvelukeskukseen. Pysyvästi asuttuna taloutena pidetään asuntoa, jossa asutaan ympäri vuoden ja joka on väestötietolain (507/1993) väestötietojärjestelmään talletettu asuinpaikka.

16 §

Hakemus valtionavustuksen saamiseksi yksityisen tien kunnossapitoon on jätettävä tiepiirille viimeistään elokuussa ennen sitä kalenterivuotta, jonka alusta avustusta haetaan. Hakemukseen on liitettävä pöytäkirjanote tiekunnan perustamistoimituksesta ja ajan tasalla oleva osakasluettelo sekä kartta tiestä ja sen vaikutusalueesta. Osakasluettelosta ja kartasta tulee käydä ilmi tien vaikutusalueen pysyvä asutus.

17 §

Tiepiiri ratkaisee valtionavustushakemuksen ennen sen vuoden loppua, jona se on jätetty. Päätöksessä määrätään tiepiirin mittauksen perusteella avustettava tiepituus ja tien kunnossapitoluokka tieosittain.

Erityisestä syystä tiepiiri voi käsitellä myös määräajan jälkeen jätetyn avustushakemuksen.

18 §

Valtionavustuspäätös on voimassa toistaiseksi. Jos niissä olosuhteissa, joiden perusteella avustuspäätös on tehty, on tapahtunut merkittävä muutos, tiepiiri voi muuttaa päätöstään.

Kun 1 momentissa tarkoitettu asia tulee vireille tiepiirin aloitteesta, tiekunnalle on varattava ennen asian ratkaisemista tilaisuus tulla kuulluksi.

19 §

Valtionavustusta saavat tiet jaetaan neljään kunnossapitoluokkaan. Tien kunnossapitoluokka määrätään sen kunnossapitotarpeen perusteella. Tien osat voivat kuulua eri kunnossapitoluokkiin.

20 §

Laskennallisia kunnossapitokustannuksia määritettäessä lähtökohtana käytettävät kunnossapidon kilometrikustannukset ovat vuoden 1995 kustannustasossa 4 700 markkaa. Tielaitos tarkistaa nämä kustannukset joka viides vuosi. Välivuosina käytetään maarakennuskustannusindeksin mukaisesti tarkistettuja kilometrikustannuksia.

Kunnossapitoluokittain kilometrikustannukset määritetään 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten perusteella käyttäen seuraavia kertoimia:

Kunnossapitoluokka	Kerroin
1	1,50
2	1,25
3	1,00
4	0,75

21 §

Tiekunta toimittaa lauttapaikan, vuosittain purettavan sillan ja talvitien osalta tiepiirille selvityksen kunnossapitovuoden kustannuksista viimeistään seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä.

Erityisestä syystä tiepiiri voi käsitellä myös määräajan jälkeen jätetyn 1 momentissa mainitun selvityksen.

23 §

Tiepiiri valvoo valtionavustusta saavien teiden kunnossapitoa vähintään kerran kolmessa vuodessa tiellä pidettävässä tarkastuksessa. Tiepiirin on varattava tiekunnan edustajille tilaisuus osallistua tarkastukseen.

24 §

Tiepiiri maksaa valtionavustuksen tiekunnan ilmoittamalle pankkitilille, mikäli mahdollista, viimeistään kunnossapitovuoden joulukuussa. Lauttapaikkojen, purettavien siltojen ja talviteiden avustukset ja mahdolliset ennakot maksetaan kuitenkin viimeistään toukokuussa. Avustusprosentti määrätään maksamispäätöksessä. Avustus maksetaan täysinä markkoina alaspäin lähimpään markkaan pyöristettynä.

25 §

Tiepiiri laatii vuosittain 17 ja 18 §:n nojalla tehdyistä päätöksistä sekä 20 §:n 3 momentin mukaisista tiedoista yhdistelmän sekä lähettää siitä otteen tiedoksi asianomaiselle kunnalle.

Tien parantamisen avustaminen

26 §

Valtionavustusta tien parantamiseen voidaan harkinnan mukaan antaa yksityistielain 5 §:n 1 momentissa mainitun tien, siihen kuuluvien alueiden sekä rakenteiden ja laitteiden, erityisesti siltojen, vaurioitumisesta johtuviin töihin, joiden ei voida katsoa kuuluvan mainitun lain 6 §:n 3 momentin mukaiseen tien kunnossapitoon.

Valtionavustusta tien parantamiseen on haettava tiepiiriltä hyvissä ajoin ennen töiden aloittamista. Hakemukseen on liitettävä parantamistöiden suunnitelma ja kustannusarvio.

Avustusprosentti, avustuksen maksuaikataulu sekä mahdolliset työn tekemiseen liittyvät ehdot määrätään tiepiirin avustuspäätöksessä. Avustusta ei makseta, ellei siihen ole erityistä syytä, sellaisten töiden osalta, jotka on tehty ilman tiepiirin lupaa ennen tiepiirin avustuspäätöstä.

42 §

Tiepiirin on velvoitettava tiekunta palauttamaan saatu valtionavustus tai sen osa, jos:

1) avustuksen saamiseksi on annettu virheellisiä, harhaanjohtavia tai puutteellisia tietoja;

2) avustuksen saamisen ehdoksi annettuja määräyksiä ei ole noudatettu, valvontaa varten ei ole annettu tarvittavia tietoja tai muuta aineistoa tai jos avustukseen oikeuttavat työt on jätetty kokonaan tai osaksi tekemättä;

3) avustusta on maksettu liikaa tai perusteettomasti; tai

4) tielle on yksityistielain 96 §:n vastaisesti asetettu kieltotaulu tai muutoin estetty tiellä liikkuminen.

Palautettavalle määrälle on suoritettava eräpäivästä vuotuista korkoa korkolain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä. Jos palautusta tai korkoa ei makseta asetetussa määräajassa, erääntyneelle määrälle on suoritettava erääntymispäivästä vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 197

Palautettava määrä korkoineen ja viivästyskorkoineen voidaan periä takaisin vähentämällä se myöhemmin suoritettavista valtionavustuksista.

Tiepiiri voi luopua valtionavustuksen takaisinperimisestä, jos palautettava avustus tai sen osa on vähäinen tai jos palauttamista olosuhteet huomioon ottaen on pidettävä kohtuuttomana.

42 b §

Tiekunta voi hakea muutosta tiepiirin 42 §:n nojalla tekemään päätökseen valittamalla siltä lääninoikeudelta, jonka tuomiopiirissä tie tai suurin osa siitä sijaitsee, siinä järjestyksessä kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Muihin valtionavustusta koskeviin tiepiirin päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä maaliskuuta 1997.

Tämän asetuksen 42 §:n 1 momentin 4 kohtaa sovelletaan myös, jos tielle on yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta annetun lain (1606/1995) voimaantulosäännösten vastaisesti asetettu kieltotaulu tai muutoin estetty tiellä liikkuminen.

Palautettavalle valtionavustukselle tämän asetuksen voimaantuloa edeltävältä ajalta maksettavaan korkoon sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Tätä asetusta sovelletaan kuitenkin, jos se johtaa palautusvelvollisen kannalta lievempään lopputulokseen kuin aiemmat säännökset.

Maksuun, joka oli viivästyneenä tämän asetuksen tullessa voimaan, sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Tätä asetusta sovelletaan kuitenkin, jos se johtaa lievempään viivästysseuraamukseen kuin aiemmat säännökset.

Tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä olevat yksityisistä teistä annetun asetuksen 42 b §:n mukaiset valitukset käsitellään loppuun tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Helsingissä 11 päivänä maaliskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 194—197, 1 arkki

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997